

РЕШЕНИЕ

№ 1389

гр. Плевен, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Г. Даскалова

при участието на секретаря НАТАЛИЯ СТ. Н.А
като разгледа докладваното от Силвия Г. Даскалова Гражданско дело № 20234430100083 по описа за 2023 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от М. И. Й., ЕГН ***** от гр.Плевен, жк. „****“, бл. ***, чрез *** И. Н. от ***, с посочено правно основание – чл.220, ал.1 КТ, чл.222, ал.1 КТ, чл.224, ал.1 КТ, чл.261 КТ, чл. 262 КТ вр. чл.270, ал.2 КТ, вр. чл. 242 КТ и чл. 86 ЗЗД, против *** с. ***, общ.Плевен, ЕИК ***, представлявано от Ц.Б.С..

Твърди се, че ищецът е работил по силата на Трудов договор №***/18.09.20***., на длъжност „****“ при ответника повече от три години. Сочи се, че със Заповед №***/08.11.2022г. трудовият му договор е прекратен, считано от 08.11.2022г. на осн. чл.328, ал.1 т.2, предл. второ от КТ поради съкращаване на щата, без да бъде спазен предвиденият в чл.31, ал.1 т.1 от Колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование/КТД/ №***/17.08.2020г. във вр. чл.328 от Кодекса на труда /КТ/ двумесечен срок на предизвестие.

Излагат се доводи, че при прекратяване на трудовия договор работодателят е следвало да заплати на ищеца следните обезщетения: на осн.

чл.220, ал.1 от КТ вр. чл.29 от КТД обезщетение в размер на двумесечното му brutното трудово възнаграждение за неспазеният срок на предизвестieto в размер на ***лв.; на осн. чл.222, ал.1 от КТ вр. чл.31, ал.1, т.1 от КТД заради оставането му без работа в размер на brutното му трудово възнаграждение за два месеца в размер на ***лв.; както и обезщетение на осн. чл.224, ал.1 от КТ в размер на ***лв. за 85 дни неизползван платен годишен отпуск общо за 2019, 2020, 2021 и 2022г. от които: 13 дни за 2019 година, 51 дни за 2020г., 5 дни за 2021г. и 16 дни за 2022г.

Твърди се, че обезщетенията на осн. чл.220, ал.1 и чл.222, ал.1 от КТ се дължат в по-голям размер от предвидените в КТ, а именно в размер на двумесечното brutно трудово възнаграждение на ищеца, на основание Колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование/КТД/ №***/17.08.2020г., поради обстоятелството, че е членувал в ***, който *** е страна по този КТД, действащ към момента на прекратяване на трудовия договор. Твърди се, че съгласно чл.29 от КТД срокът на предизвестieto при прекратяване на трудов договор на основание чл.328, ал.1 т.1-3 и т.10 от КТ е 2 месеца, а съгласно чл.31, ал.1, т.1 от КТД обезщетението по чл.222, ал.1 от КТ е в размер на brutното трудово възнаграждение за два месеца.

Твърди се, че като синдикален член на осн. чл.39, т.3 от КТД вр. с чл.155, ал.5 от КТ вр. връзка с чл.24 от Наредбата за работното време почивките и отпуските, ищецът е имал право на удължен платен годишен отпуск в размер на 56 работни дни за всяка година и не е използвал пълния размер на удължения платен годишен отпуск, на който е имал право. Твърди се, че през 2019, 2020, 2021 и 2022г. е ползвал отпуски в следните размери: през 2019г. 43дни, през 2020г. 5дни, през 2021г. 51 дни и през 2022г. 31 дни.

Твърди се, че в заповедта, с която трудовия договор на ищеца е прекратен е посочено, че няма неизползван платен годишен отпуск и обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск не му се дължи. Твърди се, че ищецът със заявление от 10.11.2022г. е поискал от *** на училището да му предостави информация за ползвания от него платен годишен отпуск през годините. Твърди се, че *** на ответното училище е уведомил ищеца, че във връзка с направените от последния искания е съставил комисия, която да състави постфактум график за работата на база за

присъствие и отсъствие, отпуската и болничен за период от три години от 01.10.2019г. до 31.10.2022г., като със същото писмо са му предоставени съставените 10бр. графици, 43бр. молби за отпуск и 43бр. заповеди за отпуск и отчет за ползваните от ищеца отпуски. Ищецът твърди, че една много голяма част от предоставените му молби за неговите отпуски не са подавани от него, тъй като същите не са били нито с неговия почерк, нито са били подписани от него, като е възразил за тези обстоятелства пред ***. Твърди се също така, че в отчета за ползваните от ищеца отпуски е посочено, че е ползвал отпуск за положен от него извънреден труд, което не отговаря на истината. Твърди се, че при проверка от Инспекцията по труда било констатирано, че извънредния труд не е бил заплащан, не е бил и отчитан от работодателя, за положения такъв не е ползван отпуск.

Твърди се още, че ищецът е възразил и срещу изготвените графици за присъствените и неприсъствени дни, които според него не отговарят на действителното фактическо положение- като неприсъствени работни дни са били посочени и дните, за които са били налице молби за ползване на отпуск, които не са били подписани от ищеца, и в които дни ищецът е бил на работа.

Ищецът се позовава на чл.228, ал.3 от КТ, съгл. който обезщетенията по чл.220, ал.1, 222, ал.1 и 224, ал.1 от КТ следва да бъдат изплатени не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който трудовото му правоотношение е прекратено, като след изтичане на този срок работодателят дължи обезщетенията заедно със законната лихва. В тази връзка твърди, че ответникът е трябвало да заплати обезщетенията най-късно до 31.12.2022г., като до настоящия момент не са му изплатени изцяло. Твърди, че ответникът е изпаднал в забава и дължи законна лихва върху обезщетенията от датата на забавата. Твърди, че от горепосочените обезщетения ответникът е заплатил частично само обезщетението по чл.222, ал.1 от КТ, като на 14.12.2022г. му е заплатил сумата от 1355,44лв., която сума не покрива пълния размер на това обезщетение, като счита, че трябва да е минимум ***лв. В тази връзка претендира обезщетение на основание чл. 222, ал.1 от КТ вр. чл.31, ал.1, т.1 от КТД в размер на още ***лв.

Твърди се, че ответникът не е заплащал на ищеца и следните допълнителни трудови възнаграждения за положен от него извънреден труд и положен от него нощен труд за месеците от септември 20***. до ноември

2022г., включително. С оглед периодичния характер на възнагражденията доверителят *** претендира заплащане на възнаграждения за положения от него извънреден и нощен труд за месеците от декември 2019г. до ноември 2022г. включително, в размери както следва:

1. Неизплатени възнаграждения за положен извънреден труд в общ размер на ***лв., от които: - за декември 2019г. за 57 часа извънреден труд в размер на 772,54лв.; за януари 2020г. за 76 часа извънреден труд в размер на 1030,06лв.; за февруари 2020г. - за 35,30 часа извънреден труд в размер на 481,17лв.; юни 2020г. за 74 часа извънреден труд в размер на 1002,95лв.; за юли 2020г. за 14 часа извънреден труд в размер на 189,75лв.; за септември 2020г. за 30 часа извънреден труд в размер на 406,60лв.; за октомври 2020г. - за 91 часа извънреден труд в размер на 1233,36лв.; за ноември 2020г. - за 69 часа извънреден труд в размер на 935,18лв.; за януари 2021г. за 76 часа извънреден труд в размер на 1030,06лв.; за февруари 2021г. за 76 часа извънреден труд в размер на 1030,06лв.; за март 2021г. за 21 часа извънреден труд в размер на 284,62лв.; за април 2021г. за 26 часа извънреден труд в размер на 352,39лв.; за октомври 2021г. за 68 часа извънреден труд в размер на 921,63 лв.; за декември 2021г. за 70 часа извънреден труд в размер на 948,74лв.; за февруари 2022г. за 64 часа извънреден труд в размер на 867,42лв.; за март 2022г. за 67 часа извънреден труд в размер на 908,08лв.; за април 2022г. за 43 часа извънреден труд в размер на 582,80лв.; за май 2022г. за 27 часа извънреден труд в размер на 365,94лв.; за юни 2022г. за 25 часа извънреден труд в размер на 338,84лв.; за септември 2022г. за 31 часа извънреден труд в размер на 420,16лв.; за октомври 2022г. за 69 часа извънреден труд в размер на 935,18лв.; за ноември 2022г. за 24 часа извънреден труд в размер на 325,27лв.

2. Неизплатено възнаграждение за положен нощен труд в общ размер на ***лв., от които: - за декември 2019г. - за 96 часа нощен труд 96лв.; за януари 2020г. за 128 часа нощен труд 128лв.; за февруари 2020г. за 80 часа нощен труд 80лв.; за юни 2020г. за 128 часа нощен труд 128лв.; за септември 2020г. за 64 часа нощен труд 64лв.; за октомври 2020г. за 136 часа нощен труд 136лв.; за ноември 2020г. 120 часа нощен труд 120лв.; за януари 2021г. 128 часа нощен труд 128лв.; за февруари 2021г. за 128 часа нощен труд 128лв.; за март 2021г. за 120 часа нощен труд 120лв.; за април 2021г. за 88 часа нощен труд 88лв.; за май 2021г. за 48 часа нощен труд 48лв.; за юни 2021г. за 88 часа

нощен труд 88лв.; за септември 2021г. за 48 часа нощен труд 48лв.; за октомври 2021г. 128 часа нощен труд 128лв.; за ноември 2021г. за 80 часа нощен труд 80лв.; за декември 2021г. за 112 часа нощен труд 112лв.; за януари 2022г. за 56 часа нощен труд 56лв.; за февруари 2022г. за 104 часа нощен труд 104лв.; за март 2022г. за 136 часа нощен труд 136лв.; за април 2022г. за 80 часа нощен труд 80лв.; за май 2022г. за 80 часа нощен труд 80лв.; за юни 2022г. за 48 часа нощен труд 48лв.; за септември 2022г. за 56 часа нощен труд 56лв.; за октомври 2022г. за 120 часа нощен труд 120лв.; за ноември 2022г. за 32 часа нощен труд 32лв.

Твърди се, че поради неплащането на дължимите възнаграждения за извънреден и нощен труд, ответникът е изпаднал в забава и съгласно чл.245 ал.2 от КТ вр. с чл.86 от ЗЗД, дължи на ищеца обезщетение за забава в размер на законната лихва.

За периода от деня на забавата върху всяко неизплатено допълнително месечно възнаграждение за положените извънреден и нощен труд /от 5-то число на месеца следващ месеца, за който се дължи възнаграждението/ до датата на завеждане на исковата молба, ищецът претендира лихва за забава в общ размер на ***лв. от които: за възнаграждението за декември 2019г. за периода от 05.01.2020г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 264,42лв.; за възнаграждението за януари 2020г. за периода от 05.02.2020г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 342,59лв.; за възнаграждението за февруари 2020г. за периода от 05.03.2020г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 161,48лв.; за възнаграждението за юни 2020г. за периода от 05.07.2020г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 287,13лв.; за възнаграждението за юли 2020г. за периода от 05.08.2020г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 46,54лв.; за възнаграждението за септември 2020г. за периода от 05.10.2020г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 107,45лв.; за възнаграждението за октомври 2020г. за периода от 05.11.2020г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 300,88лв.; за възнаграждението за ноември 2020г. за периода от 05.12.2020г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 223,04лв.; за възнаграждението за януари 2021г. за периода от 05.02.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 224,86лв.; за възнаграждението за февруари 2021г. за периода от 05.02.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 215,85лв.; за възнаграждението за март 2021г. за периода от 05.04.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 71,93лв.; за възнаграждението за април 2021г. за периода от

05.05.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 74,62лв.; за възнаграждението за май 2021г. за периода от 05.06.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 7,72лв.; за възнаграждението за юни 2021г. за периода от 05.07.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 13,42лв.; за възнаграждението за септември 2021г. за периода от 05.10.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 6,09лв.; за възнаграждението за октомври 2021г. за периода от 05.11.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 124,20лв.; за възнаграждението за ноември 2021г. за периода от 05.12.2021г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 8,80лв.; за възнаграждението за декември 2021г. за периода от 05.01.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 107,54лв.; за възнаграждението за януари 2022г. за периода от 05.02.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 5,19лв.; за възнаграждението за февруари 2022г. за периода от 05.03.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 82,60лв.; за възнаграждението за март 2022г. за периода от 05.**г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 79,75лв.; за възнаграждението за април 2022г. за периода от 05.05.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 45,10лв.; за възнаграждението за май 2022г. за периода от 05.06.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 25,51лв.; за възнаграждението за юни 2022г. за периода от 05.07.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 19,77лв.; за възнаграждението за септември 2022г. за периода от 05.10.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 12,17лв.; за възнаграждението за октомври 2022г. за периода от 05.11.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 17,88лв.; за възнаграждението за ноември 2022г. за периода от 05.12.2022г. до 05.01.2023г. лихва в размер на 3,08лв.

Твърди се, че е извършена проверка от Инспекция по труда по сигнал от ищеца, за това, че ответникът не е заплащал допълнително възнаграждение за положения извънреден труд, както и че се налагало многократно /ежедневно/ ищецът да полага извънреден труд поради това, че на длъжността „***“ е бил назначен само той вместо да е назначено поне още едно лице. Твърди се, че за полагания от ищеца извънреден труд работодателят не е изготвил работни графици, с които да бъдат определени работните смени, почивките и компенсациите, което е нарушение на трудовото законодателство.

Твърди се, че ищецът е бил принуден от обстоятелствата, като съвестен и отговорен служител, да работи и полага ежедневно много часове

извънреден труд, като ответникът не му е заплатил дължимото възнаграждение. Сочи се, че поради липсата на назначен друг служител освен ищецът, се е налагало последният да работи по над 14 часа всеки ден, като по този начин е нарушавано изискването за междудневна и междуседмична почивка. Поради естеството на работата се твърди, че ищецът ежедневно е работил от 17 часа до 7,30 часа на следващия ден т.е. ежедневно е полагал над 14 часа и 30 минути труд. Твърди се, че ежедневно е полаган нощен труд, като ***т труд е бил по 8 часа всеки ден от 22 часа до 6 часа на следващия ден.

Твърди се, че гореизложените обстоятелства, са констатирани от Инспекция по труда при извършената проверка, че на работодателя е наложена принудителна административна мярка, като същият е бил и задължен в определен срок да изплати на ищеца дължащите му се възнаграждения за положения от него извънреден труд. Твърди се, че въпреки издадената принудителната административна мярка работодателят не е изплатил на ищеца възнаграждения за положения от него извънреден труд. Твърди се, че възнаграждение е начислено на ищеца само за част от положения извънреден труд и само за част от положения извънреден труд за месец октомври 2022г. в размер на 339,88лв., за положени 25 часа извънреден труд. Твърди се, че за месец октомври ищецът е положил общо 69 часа извънреден труд, а не 25 часа както е посочено в платежния фиш за заплатата му за месец октомври 2022г.

Твърди се, че след извършената проверка от Инспекция по труда и констатираните нарушения, ищецът е провел многократни разговори с *** на ответното училище, в които разговори е било многократно обещаavano, че ще бъдат заплатени допълнителните възнаграждения за отработените извънреден и нощен труд.

Твърди се, че съгласно сключеният трудов договор между ищеца и ответника, работният ден на ищеца е 8 часа.

Твърди се, че до извършването на проверката в ответното училище не е имало изготвени графици за работа на ***ите, нито кога и колко време те работят и какъв нощен и извънреден труд ще положат или са положили. Твърди се, че горното обстоятелство е констатирано от извършената проверка от Инспекция по труда.

Твърди се, че в следствие на извършената проверка в ответното училище е иницириано изготвянето на графици, назначена е комисия, която да направи изчисление на положения от ищеца извънреден труд, на база които графици е било изчислено, че следва да му бъдат заплатени само 25 часа извънреден труд за месец октомври 2022г.. Ищецът счита, че направените изчисления от назначената комисия са неправилни и некоректно е изчислен размера на положения от него извънреден труд. Счита, че в разрез с чл.267а от КТ е направена компенсация на извънредния труд с времето, когато не е полагал труд във връзка с обявената извънредна епидемиологична обстановка през 2020г., както и евентуално неположен от него труд през 2022г. Твърди се, че комисията не е направила изчисления и не е начислен размерът на допълнително възнаграждение за положения от ищеца нощен труд.

Твърди се, че трудовият договор на ищеца е прекратен на 08.11.2022г., поради обстоятелствата, че е поискал да му бъде заплащан коректно положеният от него извънреден и нощен труд и поради това, че е сезирал Инспекцията по труда и проверката е приключила с издаване на принудителна административна мярка.

Твърди се, че въпреки проведените множество разговори с *** на ответното училище във връзка с неизплатените трудови възнаграждения и обезщетения, ищецът нееднократно получил обещания, че същите ще бъдат изплатени, което и до момента не е сторено. Твърди се, че дори изчислените 25 часа извънреден труд не са му били изплатени. Твърди се, че ответникът е трябвало да заплати обезщетенията най-късно до 31.12.2022г., като до настоящия момент посочените обезщетения не са изплатени изцяло.

В заключение е отправено искане да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца:

1. на осн. чл.220, ал. 1 от КТ вр. чл.29 от КТД обезщетение в размер на двумесечното му брутно трудово възнаграждение за неспазеният срок на предизвестieto в размер на ***лв.; на осн. чл.222, ал.1 от КТ вр. с чл.31, ал.1 т.1 от КТД заради оставането му без работа обезщетение в размер на брутно трудово възнаграждение за два месеца в размер на ***; както и обезщетение на осн. чл.224, ал.1 от КТ в размер на ***лв. за 85 дни неизползван платен годишен отпуск общо за 2019, 2020, 2021 и

- 2022г. от които: 13 дни за 2019 година, 51 дни за 2020г., 5 дни за 2021г. и 16 дни за 2022г., ведно със законната лихва върху тези обезщетения от датата на завеждане на исковата молба до окончателното им изплащане;
2. да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца възнаграждения за положения от него извънреден труд в общ размер на ***лв., от които:
- за декември 2019г. за 57 часа извънреден труд в размер на 772,54лв.; за януари 2020г. за 76 часа извънреден труд в размер на 1030,06лв.; за февруари 2020г. - за 35,30 часа извънреден труд в размер на 481,17лв.; юни 2020г. за 74 часа извънреден труд в размер на 1002,95лв.; за юли 2020г. за 14 часа извънреден труд в размер на 189,75лв.; за септември 2020г. за 30 часа извънреден труд в размер на 406,60лв.; за октомври 2020г. - за 91 часа извънреден труд в размер на 1233,36лв.; за ноември 2020г. - за 69 часа извънреден труд в размер на 935,18лв.; за януари 2021г. за 76 часа извънреден труд в размер на 1030,06лв.; за февруари 2021г. за 76 часа извънреден труд в размер на 1030,06лв.; за март 2021г. за 21 часа извънреден труд в размер на 284,62лв.; за април 2021г. за 26 часа извънреден труд в размер на 352,39лв.; за октомври 2021г. за 68 часа извънреден труд в размер на 921,63 лв.; за декември 2021г. за 70 часа извънреден труд в размер на 948,74лв.; за февруари 2022г. за 64 часа извънреден труд в размер на 867,42лв.; за март 2022г. за 67 часа извънреден труд в размер на 908,08лв.; за април 2022г. за 43 часа извънреден труд в размер на 582,80лв.; за май 2022г. за 27 часа извънреден труд в размер на 365,94лв.; за юни 2022г. за 25 часа извънреден труд в размер на 338,84лв.; за септември 2022г. за 31 часа извънреден труд в размер на 420,16лв.; за октомври 2022г. за 69 часа извънреден труд в размер на 935,18лв.; за ноември 2022г. за 24 часа извънреден труд в размер на 325,27лв., заедно със законната лихва върху всяко едно от възнагражденията от датата на завеждане на исковата молба до окончателното им изплащане.
3. да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца възнаграждения за положения от него нощен труд в общ размер на ***лв., от които:
- за ноември 2019г. за 128 часа нощен труд - 128лв.; за декември 2019г. - за 96 часа нощен труд 96лв.; за януари 2020г. за 128 часа нощен труд 128лв.; за февруари 2020г. за 80 часа нощен труд 80лв.; за юни 2020г. за 128 часа нощен труд 128лв.; за септември 2020 за 64 часа нощен труд

64лв.; за октомври 2020г. за 136 часа нощен труд 136лв.; за ноември 2020г. 120 часа нощен труд 120лв.; за януари 2021г. 128 часа нощен труд 128лв.; за февруари 2021г. за 128 часа нощен труд 128лв.; за март 2021г. за 120 часа нощен труд 120лв.; за април 2021г. за 88 часа нощен труд 88лв.; за май 2021г. за 48 часа нощен труд 48лв.; за юни 2021г. за 88 часа нощен труд 88лв.; за септември 2021г. за 48 часа нощен труд 48лв.; за октомври 2021г. 128 часа нощен труд 128лв.; за ноември 2021г. за 80 часа нощен труд 80лв.; за декември 2021г. за 112 часа нощен труд 112лв.; за януари 2022г. за 56 часа нощен труд 56лв.; за февруари 2022г. за 104 часа нощен труд 104лв.; за март 2022г. за 136 часа нощен труд 136лв.; за април 2022г. за 80 часа нощен труд 80лв.; за май 2022г. за 80 часа нощен труд 80лв.; за юни 2022г. за 48 часа нощен труд 48лв.; за септември 2022г. за 56 часа нощен труд 56лв.; за октомври 2022г. за 120 часа нощен труд 120лв.; за ноември 2022г. за 32 часа нощен труд 32лв., заедно със законната лихва върху всяко едно от възнагражденията от датата на завеждане на исковата молба до окончателното им изплащане.

4. да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца на осн. чл.86 от ЗЗД, вр. с чл.261 и чл.262 от КТ сумата в общ размер на ***лв., представляваща обезщетение за забава върху неизплатените допълнителни възнаграждения за положения от него извънреден и нощен труд до датата на завеждането на исковата молбата.

Към молбата са представени писмени доказателства по опис и са направени доказателствени искания - за задължаване на ответника по реда на чл.190 от ГПК, за допускане на СИЕ, за изискване на информация от ТД на НАП, за изискване на информация от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, за разпит на двама свидетели при режим на довеждане.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът депозира писмен отговор чрез *** Ц.С., в който сочи, че исковете са неоснователни и недоказани. Твърди се, че на ищеца не се дължат по две брутни трудови възнаграждения по реда на чл. 220 и чл. 222, ал.1 КТ, тъй като след месец септември 2022г. последният има прекъснати вноски към синдикалната организация на училището. Излагат се доводи, че по тази причина ищецът не се ползва от договореностите на КТД. Твърди се, че двумесечните обезщетения за неспазения срок на предизвестие и по чл. 222, ал.1 КТ се дължат на синдикалните членове по смисъла на чл.66, ал.2 КТ, а в случая не е налице такава договореност с ищеца. Ответната

страна счита, че на ищеца не се дължи обезщетение по чл. 224 КТ. В тази връзка сочи, че ищецът е ползвал 56 дни полагаем отпуск –договорен по КТД. Соци се също така, че *** на ищеца е педагог в учебното заведение и е упълномощена от ищеца да подава заявленията му за отпуск. Твърди се, че никога не е имало спор между страните, че заявленията са подавани от *** на ищеца. По отношение на претендираната лихва се сочи, че е недължима, доколкото ответникът счита главницата за недължима. Ответникът излага доводи, че претенцията за извънреден труд е неоснователна, доколкото работата в училище не предполага нито една от хипотезите на извънреден труд. По отношение на претенцията за нощен труд е взето становище, че е частично основателна. Излагат се доводи, че след преглед на счетоводните документи е констатирана техническа грешка, като на ищеца се дължали още 777,08 лева, които се твърди, че са му изплатени преди депозиране на отговора на исковата молба. В заключение е отправена молба исковите да бъдат отхвърлени като неоснователни. Направени са доказателствени искания – за разпит на свидетели при режим на довеждане, без да в посочен броя им. Приложени са писмени доказателства по опис.

В проведените открити съдебни заседания ищецът се явява лично и с *** И. Н. от ***, поддържа се исковата молба, по изложените съображения.

В проведените открити съдебни заседания ответникът се представлява от *** Ц.С. и *** Е. З. от ***. В последното открито съдебно заседание ответникът не се представлява. Депозирани са писмени бележки Вх. №***/03.07.2023г., в които е изложено становище, че ответникът моли да бъде постановено решение, с което се уважават предявените искове до размера, посочен в експертно заключение на съдебно-счетоводна експертиза, Вариант 4. Изложено е, че ответникът одобрява експертното заключение в този му вариант, като счита, че в най-пълна степен съответства на наличната документация по отношение на работното време и условията на труд в учебното заведение. С допълнителна молба №***/24.07.2023г. е взето становище по въпроси и направено искане ищецът да отговори на конкретно зададени въпроси.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна следното:

По делото е постъпила Молба Вх.№*** от 05.04.2023г. от ищеца М.

Й., с която на основание чл.232 от ГПК уведомява, че оттегля предявените от него срещу ответното училище искове на основание чл.220, ал.1 от КТ във връзка с чл.29 от КТД за заплащане на обезщетение в размер на двумесечното брутно трудово възнаграждение за неспазеният срок на предизвестие в размер на ***лв., на основание чл.222, ал.1 от КТ във връзка с чл.31, ал.1 т.1 от КТД заради оставането без работа обезщетение в размер на брутно трудово възнаграждение за два месеца в размер на *** и иска на основание чл.224, ал.1 от КТ за заплащане на обезщетение в размер на ***лв. за 85 дни неизползван платен годишен отпуск общо за 2019, 2020, 2021 и 2022г., като моли производството по делото по тези искове да бъде прекратено. С Определение №2004/05.05.2023г., което не е обжалвано от страните, Съдът **на основание чл.232 от ГПК** е прекратил **ЧАСТИЧНО** производството по гр.д. №83/2023 г. по описа на РС Плевен поради **ОТТЕГЛЯНЕ** на исковата претенция на М. И. Й., ЕГН ***** от гр.Плевен, жк. „****“, бл. ***, чрез *** И. Н. от ***, **против** *** с. ***, общ.Плевен, ЕИК ***, представлявано от Ц.Б.С. по исковете:

по чл.220, ал. 1 от КТ вр. чл.29 от КТД за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на двумесечното му брутно трудово възнаграждение за неспазен срок на предизвестие в размер на ***лв., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане;

по чл.222, ал.1 от КТ вр. с чл.31, ал.1 т.1 от КТД за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение заради оставането му без работа в размер на брутно трудово възнаграждение за два месеца в размер на *** лева, ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане;

по чл.224, ал.1 от КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение в размер на ***лв. за 85 дни неизползван платен годишен отпуск общо за 2019, 2020, 2021 и 2022г. от които: 13 дни за 2019 година, 51 дни за 2020г., 5 дни за 2021г. и 16 дни за 2022г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до окончателно изплащане.

С Протоколно определение №1818/11.09.2023г. е допуснато изменение на претенцията на осн. чл. 214 ГПК, както следва: искът по чл.262 КТ, във вр. чл.270 КТ, се счита предявен вместо за сумата от *** лева, за сумата от *** лева; искът по чл.261 КТ се счита предявен за сумата от *** лева, вместо за сумата от *** лева; искът по чл.86 от ЗЗД, във вр. чл.261 и чл.262 КТ, се счита предявен, вместо за сума в общ размер от *** лева, за сума в общ

размер от *** лева.

Установява се от приложеното по делото заверено копие на Трудов договор №***/18.09.20***, че ищецът е работил на длъжност „***“ при ответника, считано от 18.09.20***.

Установява се от приложеното заверено копие на Заповед №***/08.11.2022г., че трудовият договор на ищеца е прекратен, считано от 08.11.2022г. на осн. чл.328, ал.1 т.2, предл. второ от КТ. Заповедта е връчена на ищеца на 08.11.2022г.

Установява се от показанията на свидетеля Е. В. Д., който е работил до м.***г. като „***“ в училището, че ищецът е работил нощни смени, като „***“ като е идвал на работа с училищния автобус в 17.00 часа и си е тръгвал отново с училищния автобус в 07.30 часа на следващата сутрин. Свидетелят сочи, че докато е работил при ответника, самият той не е давал нощни смени, но е виждал как ищецът идва на работа за нощни смени. Уточнява, че сутрин ищецът е предавал децата на учителите, и си е тръгвал със същия училищен автобус.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля като логични, последователни и непротиворечиви.

Установява се от показанията на свидетеля Х. Е. Х., на длъжност „***“ при ответника, че преди да изпълнява тази длъжност, е изпълнявал длъжност „***“. Свидетелят сочи, че се е придвижвал до работното си място с училищния автобус. Соци, че му е известна работата на ***ите, като уточнява, че нощем за децата се грижи *** ***, който лично ги предава сутрин на учителите. Заявява, че лично е виждал ищеца да предава деца след нощна смяна. Свидетелят дава показания за започването на учебната година, както и че ***ите оказват съдействие при различни дейности, указани от ***-например подготовка за тържества, освежаване, училищна украса и други. По време на Ковид пандемията уточнява, че чрез платформа „Школо.бг“, виртуално, е провеждана работа с деца. Соци, че в петък сутрин ищецът предава децата и си тръгва, като занималнята е в петък и след това децата си тръгват от общежитието.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля като логични, последователни и непротиворечиви.

От показанията на свидетеля П. К. К., на длъжност „***-***“, се установява, че неговото работно време приключва в 18.00 часа. Свидетелят дава показания, че по това време ищецът М. Й. вече се е явил на работа. Свидетелят сочи, че по време на Ковид пандемията никой не е работил. Заявява, че в петък децата си тръгват от общежитието и никое дете не остава събота и неделя, като посочва, че той и негови колеги съпровождат децата до домовете им. Соци, че ищецът може да е влизал в платформата „Школо.бг“, но не е преподавал в платформата. Свидетелят сочи, че му е известно, че в петък сутрин ищецът предава децата учителите. Свидетелят сочи, че и той самият ползва училищния автобус, както и ищеца. Заявява, че ищецът до 17.30 часа е пристигнал с училищния автобус. Уточнява, че от страна на *** има искания към ***ите да тръгват по-рано, за да се освободят *** по-рано. Уточнява, че това е превоз, организиран от самото училище, както и че автобусът чака предаването на децата, т.е. автобусът е един и същ за идващите и тръгващите от работа. Уточнява, че реално има малко време, в което двете смени служители да споделят ако има нужда обстоятелства по служба. Свидетелят сочи, че само ако е с личен автомобил може да си тръгне по-късно, отколкото автобуса тръгва. Соци, че не е имало случай, в който ищецът М. Й. да не се яви на работа до 18 часа.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля като логични, последователни и непротиворечиви.

По делото е назначена и изготвена съдебно-счетоводна експертиза и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, в четири варианта. Вещото лице подробно е описало в табличен вид броя дни по ведомост, заплатените часове по ведомост, часовете работа и часовете извънреден труд. Във връзка с направените уточнения от ищеца в открито съдебно заседание, и допуснато изменение на претенцията, Съдът намира, че претенцията е изцяло основателна, като ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца по иска по чл.262 КТ, във вр. чл.270 КТ сумата от *** лева; по иска по чл.261 КТ, сумата от *** лева; по иска по чл.86 от ЗЗД, във вр. чл.261 и чл.262 КТ, сума в общ размер от *** лева.

Съдът не обсъжда останалите писмени и гласни доказателства, тъй като се явяват неотнормими към спора, доколкото производството е частично прекратено.

По разноските:

Съдът намира, че за уважаването на искане за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА е достатъчно да е представен договор за правна защита и съдействие, сключен между страна в процеса и адвокат-пълномощник, в който да е записано изрично, че адвокатът ще оказва безплатна правна помощ и съдействие на страна по делото—физическо лице, което се намира в затруднено материално положение, както и да е направено искане за присъждането на такова възнаграждение. Съдът няма задължение по закон да проверява дали страната е материално затруднена, за да може да уговаря с адвоката пълномощник на същата, безплатна адвокатска правна помощ и съдействие по чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, доколкото се касае за вътрешни отношения между представител и представляван. При уговорено адвокатско възнаграждение между представител и представляван, което е заплатено от представлявания, разходите се присъждат в полза на страната-упълномощила адвоката по делото, а при осъществена безплатна адвокатска защита и съдействие на материално затруднено физическо лице-страна в производството, разноските се присъждат на адвоката / както е в настоящия случай/, тоест и в двата случая се дължи адвокатски хонорар предвид изхода на делото.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да плати по сметка на РС-Плевен: сумата от 717,26 лева за държавна такса по иска по чл.262 КТ, във вр. чл.270 КТ; сумата от 50 лева за държавна такса по иска по чл. 261 КТ; сумата от 141,56 лева за държавна такса по иска по чл. 86 ЗЗД вр. чл. 261 и 252 КТ; както и сумата в общ размер от 664,60 лева за съдебно-счетоводна експертиза и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза.

За осъществената от адв.И. Н. от *** безплатна правна помощ е дължимо адвокатско възнаграждение за един адвокат в минималния размер по Наредба №1/2004 - в редакцията ѝ към момента на депозиране на исковата молба, регламентиран с нормата на чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата (преди изменението обн. ДВ бр. 88 от 4.11.2022 г.), съгласно приложения и подписан договор за правна помощ и съдействие, или 560 лева по иска по чл. 261 КТ, сумата от 1755 лева по иска по чл. 262 КТ, сумата от 555 лева по иска по чл. 86 ЗЗД , или сума в общ размер на 2*** лева.

По изложените съображения Районен съд-Плевен

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.262 КТ, във вр. чл.270 КТ „*** с. *** , общ.Плевен, ЕИК *** , представлявано от Ц.Б.С. **ДА ЗАПЛАТИ НА** М. И. Й.,

ЕГН ***** от гр.Плевен, жк. „****“, бл. ***, сумата от *** лева, представляваща възнаграждение за положен извънреден труд за периода м.12.2019г.-м.11.2022г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба – 05.01.2023 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл.261 КТ, „* с. ***, общ.Плевен, ЕИК ***, представлявано от Ц.Б.С. ДА ЗАПЛАТИ НА М. И. Й.,** ЕГН ***** от гр.Плевен, жк. „****“, бл. ***, сумата от сумата от *** лева, представляваща възнаграждение за *** часа положен нощен труд за периода м.12.2019г.-м.11.2022г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба – 05.01.2023 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на основание чл.86, ал.1 от ЗЗД вр. чл. 261 и чл. 262 КТ „* с. ***, общ.Плевен, ЕИК ***, представлявано от Ц.Б.С. ДА ЗАПЛАТИ НА М. И. Й.,** ЕГН ***** от гр.Плевен, жк. „****“, бл. ***, сумата от *** лева, представляваща лихва за забава върху главниците по неизплатените възнаграждения положен извънреден и положен нощен труд до 04.01.2023г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК „* с. ***, общ.Плевен, ЕИК ***, представлявано от Ц.Б.С., ДА ЗАПЛАТИ по сметка на РС-Плевен:** сумата от 717,26 лева за държавна такса по иска по чл.262 КТ, във вр. чл.270 КТ; сумата от 50 лева за държавна такса по иска по чл. 261 КТ; сумата от 141,56 лева за държавна такса по иска по чл. 86 ЗЗД вр. чл. 261 и чл. 262 КТ; както и сумата в общ размер от 664,60 лева за съдебно-счетоводна експертиза и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза.

ОСЪЖДА, на основание чл. 38, ал.2 от ЗА, вр. с чл.78, ал.1 от ГПК, „* с. ***, общ.Плевен, ЕИК ***, представлявано от Ц.Б.С. ДА ЗАПЛАТИ на *** И. Н. Н. с** ЕГН ***** от ***, адрес на упражняване на дейността: гр.Плевен, ул.“Радецки“ №5, ет.1 офис 1, **сумата в общ размер на 2*** лева** /от които: 560 лева по иска по чл. 261 КТ, сумата от 1755 лева по иска по чл. 262 КТ, сумата от 555 лева по иска по чл. 86 ЗЗД/, представляваща адвокатско възнаграждение за оказаната по производството безплатна правна помощ на ищцата.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-Плевен в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____

